

Virksomheder, da der har vist sig en stærk Tilbøjelighed til at anvende Betegnelser, som giver Anledning til Forveksling mellem den erhvervsmæssigt drevne juridiske Raadgivning og den, som udøves i filantropisk Øjemed. En saadan Mulighed for at skaffe sig Kunder ved at bibringe Publikum et urigtigt Indtryk af Virksomhedens Art maa formentlig udelukkes.

Endvidere forbydes det Virksomhederne at anvende Betegnelserne „Retskonsulent“, „juridisk Kontor“ eller lignende (f. Eks. „Retskontor“ eller „Jurahjælp“). Forbudet er motiveret ved, at Anvendelsen af saadanne Betegnelser erfaringsmæssigt har vist sig egnet til at vække en uberettiget Tillid til den paagældende Virksomhed hos Publikum.

Paragraffens 3die Led, der allerede i 1937 blev foreslaaet af Retsplejeudvalget, indeholder et almindeligt Forbud mod, at Virksomheder, der yder juridisk Bistand, averterer herom, eller paa anden Maade giver Personer, som Virksomheden ikke i Forvejen er bekendt med, Meddelelse om, at der ydes juridisk Raadgivning eller anden Retsjælp. Bestemmelsen finder Anvendelse, selv om Meddelelsen kun omfatter et begrænset Omraade, f. Eks. Skilsmisssager eller Boopgørelser. Ogsaa denne Bestemmelse tager Sigte paa at beskytte Publikum mod paa Grund af Ukendskab til Forholdene at lade sig bevæge til at søge Retsjælp hos ukvalificerede Personer. Den juridiske Raadgivningsvirksomhed af andre end Sagførere, som der er Grund til at opretholde, vil formentlig som Regel kunne bestaa uden Anvendelse af Reklame. Det kan i denne Forbindelse bemærkes, at det for Justitsministeriet er oplyst, at der uden for København i Reglen ikke reklameres af Personer, der driver Virksomhed med juridisk Bistand.

Da den i Stk. 1, 3die Led, indeholdte Bestemmelse er af særdeles vidtgaaende Karakter og inden for særlige Omraader vil kunne virke uheldigt, foreslaas det i Stk. 2, at der hjemles Justitsministeren Beføjelse til at gøre Undtagelse fra Bestemmelsen for bestemt afgrænsede Omraader, hvor særlige Forhold gør sig gældende, idet de forudsætter en Specialkundskab, f. Eks. Navnesager og Boopgørelser.

Til § 3.

Denne Bestemmelse giver Hjemmel for den i de indledende Bemærkninger omhandlede Adgang til i Tilfælde, hvor det paa Grund af foreliggende Oplysninger om en Persons økonomiske Forhold eller hans borgerlige Vandel maa anses for betænkeligt, at han driver eller deltager i de i § 1 omhandlede Virksomheder, at nedlægge Forbud herimod. Sager herom behandles som Politisager.

Et tilsvarende Forbud kan efter Forslaget nedlægges i Tilfælde af gentagen Overtrædelse af Lovens Bestemmelser eller de i Medfør af Loven givne Paalæg (jfr. herom § 4).

Til § 4.

Der foreslaas givet Politiet Beføjelse til at kræve sig forelagt bestemt angivne Oplysninger om Driften af Virksomhederne samt stille nærmere angivne Krav om Bogføring over Indtægter og Udgifter, ligesom der gives Politiet Adgang til Virksomhedernes Forretningslokaler, -bøger og -papirer. Formaalet med Bestemmelserne er i første Række at give Politiet Mulighed for at faa det fornødne Grundlag for at afgøre, om der er Anledning til at rejse Sag angaaende Nedlæggelse af Forbud i Medfør af § 3. Derimod anser man det ikke for ønskeligt at gennemføre et nærmere Tilsyn med de paagældende Virksomheder fra Politiets Side, idet et saadant Tilsyn vanskeligt vil kunne blive effektivt og — som foran berørt — vil give Publikum en falsk Følelse af Tryghed ved Benyttelsen af disse Forretninger, ligesom Tilsynet paa uheldig Maade kunde udnyttes i Reklameøjemed, jfr. dog herved § 2, Stk. 1, Nr. 1. Bestemmelsen tænkes med andre Ord praktiseret saaledes, at den bliver uden Betydning for „sunde“ Virksomheder. Herom vil der blive givet Politiet nærmere Instruktion.

Til §§ 5 og 6.

Overtrædelse af Loven eller de i Medfør af denne givne Paalæg foreslaas straffet med Bøde, Hæfte eller under skærpene Omstændigheder Fængsel indtil 6 Maaneder. Herefter vil den i Straffelovens § 205 indeholdte Straffebestemmelse blive overflødig, og den foreslaas derfor ophævet.